

Чернігівка Лара Коротенко уже понад шість років створює унікальні зображення, які наносяться на тканину в особливий спосіб. Першою професійною колекцією текстур дизайнерки став український борщ. Більше того, принти петрушки, капусти, моркви та інших інгредієнтів улюбленої страви українців стали альтернативою вишиванці.

ТЕМА НОМЕРА

Дизайнер із Чернігова моделює унікальні «ОВОЧЕВІ» колекції одягу

Продовження на стор. 4 ▶

Благополуччя дітей – один із пріоритетів державної політики

Діти повинні виховуватися в родині або умовах, максимально наближених до сімейних, у доброзичливому середовищі, де дбають про їхні потреби та інтереси. Інтернатна система виховання буде реформована. Все це є важливим пріоритетом у Програмі діяльності Уряду на наступні роки.

«Уряд має абсолютно реалістичний план – за 4 роки зменшити кількість інтернатів. Сімейні форми виховання повинні бути максимально наближені до умов батьківського піклування», – сказав Прем'єр-міністр Олексій Гончарук.

Уже з 2020 року уряд забезпечить розвиток соціальних послуг на рівні територіальних громад, що передбачено Законом України «Про соціальні послуги». Основні з них:

забезпечення функціонування органів, закладів та служб, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії жорсткому поводженню, у тому

числі домашньому насильству по відношенню до дітей;

посилення відповідальності батьків за життя, здоров'я та розвиток дітей, організація надання їм допомоги у вихованні дітей;

впровадження механізмів підтримки малолітніх і неповнолітніх батьків; реформування наявних сімейних форм виховання, відповідно до європейських стандартів;

підвищення державної допомоги на дітей у сімейних формах виховання, грошового забезпечення осіб, які добровільно взяли на виховання дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей, які залишились без піклування батьків, тощо.

У 2019 році Міністерству соціальної політики за співпраці з місцевою владою вдалося забезпечити житлом 313 дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Знайти роботу, не виходячи з дому: нові послуги служби зайнятості

Чернігівці отримали можливість знаходити роботу дистанційно. Тобто людина може перебувати вдома чи вирішувати якісь свої питання деінде, а фахівці міського центру зайнятості тим часом знайдуть для неї підходящу вакансію. При цьому стояти на обліку на біржі праці шукачу роботи зовсім не обов'язково.

Продовження на стор. 3 ▶

ГЧ

В авіакатастрофі в Ірані загинув наш земляк

Іран офіційно визнав, що 8 січня збив пасажирський літак «Міжнародних авіаліній України». За словами тамтешніх військових, усе сталося помилково через те, що літак різко наблизився до секретної бази. Загинули 167 пасажирів та 9 членів екіпажу. Серед загиблих – бортпровідник Ігор Матков із Козельця. Продовження на стор. 2 ▶

ГЧ

Готуємося до очищення водою на Водохреще

Цієї неділі, 19 січня, тисячі людей підуть до храмів на святкове богослужіння. Опісля нього найстійкіші традиційно попрямують до водойм, аби змити з себе гріхи та зарядитися здоров'ям на цілий рік. Між тим священники вбачають спасіння в щирій молитві, а не водних процедурах. Дуже обережними пірнальникам радять бути й медики. Продовження на стор. 5 ▶

ГЧ

Ідеальні чоловіки – нудні, а жіноча дружба існує

Героїня сьогоднішньої рубрики «Люди» Марина Зуєва у свої 30 років вже встигла багато чого – здобула вищу освіту, має престижну роботу та чимало захоплень. Та найбільшим досягненням дівчини, безперечно, є врятоване життя незнайомої людини. Марина намагаться не шкодувати ні про що довшо за кілька годин. Бо все життя – досвід. Продовження на стор. 7 ▶

У 2019-му в області зібрали рекордний урожай зернових

У Чернігівській області встановлено рекорд зі збору врожаю: 4,92 мільйона тонн зернових і зернобобових культур. Це найбільший врожай зернових в історії Чернігівщини. Врожайність кукурудзи становить 78,1 центнера з гектара, пшениці — 46,3, жита — 27,1, ячменю — 39,4, вівса — 19,9. Найбільше зібрано кукурудзи — майже 3,858 мільйона тонн. Це найбільший валовий збір кукурудзи в історії області. Зріс експорт: за 10 місяців 2019 року область експортувала зерна на 288,4 мільйона доларів. Це на 17,5% більше, порівняно з таким же періодом 2018 року. Для порівняння: у 1990 році в області зібрали 1,73 мільйона тонн зернових.

Як сіверяни на площі 200 літрів борщу з'їли

На Красній площі Чернігова відбувся традиційний фольклорний фестиваль «Де коза ходять, там жито родить», під час якого встановили перший рекорд для Книги рекордів Чернігова.

Дійство відбувалося не тільки на сцені, а й навколо неї: всі охочі могли взяти участь в обряді водіння кози та запальних народних танцях, рухи яких вивчали тут же всі разом. Частиною фестивалю стало пригостання всіх присутніх сіверським борщем, 200 літрів якого зварили у гігантському казані просто на площі. Поки борщ готувався, про справжні традиції приготування саме поліського, сіверського борщу присутнім розповідала відома дослідниця історії української кухні, авторка статей, книг і радіопередач на цю тему Олена Брайченко. Зокрема, здавна на Чернігівщині була традиція використовувати у страві заквашений цукровий буряк. А вже в нашому регіоні його традиційно виробляли та переробляли на цукрових заводах.

Приготування й пригостання борщем у такому об'ємі зафіксували як перший рекорд у Книзі рекордів Чернігова, яку віднині вестиме Управління культури та туризму Чернігівської міської ради. Повідомляє Пресслужба Чернігівської міськради.

У майбутньому книгу збираються поповнювати й іншими рекордами, встановленими в місті.

Черніговом роз'їжджає чоловік із крилами та маячком на голові

55-річний Андрій Христофоров — російський активіст з Архангельська, який бореться за екологію в Шиші. Він знайшов політичний притулок у Чернігові. Тепер їздить містом в образі янгола з пробісковим маячком на голові і татуванням дерева на обличчі. Жителі міста часто бачать його на вулицях, звертають увагу і водії.

Пересувається Древарх на велосипеді. У патрульній поліції Чернігівської області розповіли, що питань до «людини-дерева» в них не виникало.

«Він не порушує правил дорожнього руху та громадського порядку. На кашкеті в Древарха

є блимавка, тому його видно дуже далеко і водіям нескладно помітити чоловіка на дорозі. Аварійної ситуації він не створює», — зазначив речник патрульної поліції у Чернігівській області Віталій Копистко.

Одяг Андрія Христофорова в поліції називають способом самовираження. Крила, які він носить за спиною, також не чинять перешкод для пішоходів і водіїв, не заважають і руху на дорозі.

У поліції розповідають, що Древарх досить контактний, і сам підходив поспілкуватися з патрульними, але порушень закону ця розмова не стосувалася.

Знову розграбували курган

Цього разу така доля спіткала курган Хаїха, що в Ічнянському районі біля селища Парафіївка. Помітила незаконні розкопки місцева «хранителька курганів» Юлія Біленко на Різдво, 7 січня. Орієнтовний час, коли могли проводитися незаконні розкопки, — жовтень-грудень минулого року. «Чорні» копачі нарobili ям завглибшки приблизно 2 метри.

За словами Олександра Кликавки, дослідника та громадського діяча з питань охорони культурної спадщини, такі грабунки не поодинокі, тому проблему руйнування курганів необхідно негайно вирішувати.

«Розграбований курган Хаїха — це пам'ятка археології місцевого значення. По суті, це погребальна споруда I-II тисячоліття до нашої ери. Це може бути і середньодніпровська культура, і скіфська, і ранніх слов'ян. Загалом курган, залежно від давності, містить погребальний інвентар. Якщо Бронзової доби, то це і сокири, і серпи, і керамічний посуд. Якщо скіфської — це залізні вироби, зброя, срібні та золоті вироби», — розповідає Олександр Кликавка.

За словами дослідника, найближчим часом «хранителі курганів» планують звернутися до поліції, голови громади, на території якої розташований курган, і до місцевого фермера, який обробляє землі навколо кургану.

Головна мета на сьогодні — не допустити повернення «чорних» копачів.

Серед загиблих в авіакатастрофі в Тегерані — наш земляк

8 січня трагічна звістка сколихнула всю Україну. У Тегерані розбився літак «Міжнародних авіаліній України». На борту літака було 167 пасажирів і 9 членів екіпажу.

Серед загиблих членів екіпажу — наш земляк Ігор Матьков, випускник Козелецької школи №3. Він був бортпровідником на пасажирському літаку авіакомпанії «МАУ».

Згодом Іран офіційно визнав, що збив цей український пасажирський літак. За словами військових, це трапилося помилково через те, що літак здійснив різкий поворот у бік засекреченої військової бази.

Як йдеться в заяві, літак «приймав положення і висоту ворожої цілі», коли наблизився до бази іранського Корпусу вартових Ісламської революції (елітний військовий підрозділ). Саме в цих умовах «через людську помилку» літак «потрапив під обстріл».

«Наші глибокі вибачення та співчуття нашому народові, сім'ям загиблих та іншим постраждалим країнам», — написав міністр закордонних справ Ірану Мохаммад Джавад Заріф у Twitter.

Також стало відомо, що уряд виплатить родинам загиблих в авіакатастрофі в Ірані по 200 тисяч гривень допомоги та проконтролює належне здійснення страхових виплат. Про це повідомив Прем'єр-міністр України Олексій Гончарук.

Створюється нова об'єднана громада — Ріпкинська

ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАД

Населені пункти Ріпкинської, Радульської селищних, Грабівської, Задеріївської, Ловинської, Петрушівської сільських рад Ріпкинського району Чернігівської області об'єднуються в Ріпкинську селищну територіальну громаду.

Голова Чернігівської ОДА Андрій Прокопенко 10 січня підписав розпорядження, яким затверджено висновок щодо відповідності Конституції та законам України проектів рішень цих місцевих рад про добровільне об'єднання територіальних громад.

Нині в області функціонують 50 об'єднаних територіальних громад. До їх складу увійшли 377 місцевих рад. Площа ОТГ охоплює 65,8% території області, де проживають 50,1% її населення.

Георгіївську церкву в Седневі планують відновлювати

У № 44 від 31 жовтня 2019 року ми писали про непросту ситуацію із легендарною Георгіївською церквою, що у селищі Седневе Чернігівського району. Зокрема, що святиня може не пережити зиму і що на реставрацію потрібні великі кошти.

На щастя, нині в справі окреслилися позитивні зрушення. На найближчій сесії Чернігівської обласної ради депутати мають розглянути обласну програму відновлення пам'ятки архітектури національного значення — козацької Георгіївської церкви в Седневі. Про це повідомляє сайт Чернігівської облдержадміністрації.

Відомо, що для розроблення проектно-кошторисної документації реставраційних робіт у бюджеті висувають 450 тисяч гривень.

У дописі йдеться, що це тільки початок великої справи. Адже для відродження храму потрібен не один мільйон гривень.

У Ніжині розшукують нащадків видатного земляка

Меморіально-музейна кімната навіколосвітнього мореплавця Юрія Федоровича Лисянського (1773–1837), розшукує нащадків видатного земляка-мандрівника.

На жаль, прямих нащадків Юрія Федоровича в Україні тепер немає. Із трьох його синів жоден із різних причин не залишив потомства, а три доньки вийшли заміж і згодом виїхали за кордон. Але на території Чернігівщини, Київщини та інших регіонів України та Росії тепер можуть проживати нащадки його родичів — рідних братів — капітана Балтійського флоту Ананія Лисянського та ніжинського протоієрея Івана Лисянського, двох його рідних дядьків Дем'яна Лисянського та Івана Лисянського.

Відомо, що з 1896 року в київському Володимирському соборі священником служив протоієрей Юрій Іванович Лисянський, нащадок мореплавця, який помер у 1936 році. Його спадкоємці і тепер можуть мешкати в Києві. Тож співробітники Меморіальної Музейної кімнати Юрія Лисянського будуть вдячні за будь-яку інформацію.

Призначено ще одного заступника голови облдержадміністрації

Голова Чернігівської облдержадміністрації Андрій Прокопенко продовжує формувати нову команду.

На посаду заступника голови Чернігівської обласної адміністрації призначено Олександра Савченка. Сфера його повноважень — економічні питання, розвиток агропромислового сектору, екологія та охорона довкілля.

До цього часу Олександр Савченко працював заступником начальника Державної екологічної інспекції у Чернігівській області — заступником головного державного інспектора з охорони навколишнього природного середовища області.

Олександр Савченку 38 років. Народився і виріс у селищі Срібне. Має дві вищі освіти.

* ПОЗИЦІЯ

На Чернігівщині «Наш край» поповнився ще одним депутатом

НАШ КРАЙ

політична партія

У 18 об'єднаних територіальних громадах України ЦВК оголосила про проведення повторного голосування. Йдеться про 11 областей. 12 січня повторне голосування відбулося і на Чернігівщині – в Сухополов'янській об'єднаній громаді (Прилуцький район).

У грудні 2019 року два кандидати набрали однаково кількість голосів. Та коли перед людьми постав вибір між цими двома кандидатами вже на повторному голосуванні, то перемогли, набравши майже втричі більше голосів, ніж його опонент із «Батьківщини».

Сергій Цибенко впевнено здобув перемогу, набравши майже втричі більше голосів, ніж його опонент із «Батьківщини».

ПОЛЮВАННЯ НА РОБОТУ:

місцеві спеціалісти з рекрутингу пропонують нові послуги

Чернігівці отримали змогу знаходити роботу дистанційно. У цьому їм допомагають співробітники відділу рекрутингу, який діє в міському центрі зайнятості. Людина може перебувати вдома в той час, коли вони шукають їй роботу. Для цього неважливо, чи людина зареєстрована в центрі зайнятості.

Аби отримати консультацію, достатньо зв'язатися з фахівцем телефоном або будь-яким зручним способом.

«Крім того, будь-який шукач роботи може звернутися до нашого відділу і заповнити анкету. Називається «Повідомте мене про вакансії». Тут він зазначає коротку інформацію для ефективного пошуку роботи, якщо хоче, щоб нами був врахований досвід. Наприклад, про водійські права, знання мов, і зазначає, які вакансії його зацікавляють», – розповідає Елліна Сторожева, начальник відділу рекрутингу Чернігівського міського центру зайнятості. Створювали відділ насамперед для роботодавців, аби полегшити пошук співробітників.

«У сучасних реаліях, коли на ринку праці бракує кваліфікованих працівників, підприємства дійсно зацікавлені в рекрутинговій формі

співпраці зі службою зайнятості. По-перше, роботодавець не витрачає час на підбір кандидатів із великої кількості охочих, а по-друге, економить кошти, адже йому не треба розміщувати вакансії на платних ресурсах. Цю роботу виконують фахівці-рекрутери Державної служби зайнятості», – зазначає Олена Пономар, заступник директора Чернігівського міського центру зайнятості.

Олена Пономар

Але з часом зрозуміли, що такі послуги неабияк допомагають і шукачам роботи. Підказують, і як розширити пошук бажаних вакансій.

«Наприклад, якщо жінка приходить і шукає професію укладальника-пакувальника, то ми спілкуємо-

ся та розширюємо її коло пошуків. А можливо, вона хоче піти працювати помічником вихователя до дитячого садка, а можливо, ще якісь вакансії, які суміжні, але людина не знає про них, що вони такі існують», – пояснює Елліна Сторожева.

Аби допомогти знайти вакансію, спеціалісти з рекрутингу використовують базу служби зайнятості, що налічує понад 400 пропозицій щодня. Також моніторять сайти пошуку роботи та власні веб-ресурси роботодавців.

«Навіть якщо у роботодавця немає вакансій, а ми бачимо, що людина може бути для нього корисною, то ми намагаємося влаштувати так, щоб познайомити цих людей. Тобто в нас є певні контакти з відділами кадрів, ми можемо зв'язатися та розказати, що є така людина, у нас є резюме і, будь ласка, розгляньте. Нам кадровики ще жодного разу не відмовляли», – повідомила Елліна Сторожева.

Елліна Сторожева

Також Чернігівський центр зайнятості першим в Україні створив онлайн-карту вакансій, де можна подивитися всі умови роботодавця та розміщення потенційної роботи. За словами Елліни Сторожевої, кожного дня спеціалісти з рекрутингу обробляють понад 50 запитів від чернігівців, отриманих через інтернет чи телефоном. Із допомогою цих фахівців у місті вже працює понад сто осіб.

Ольга Лазун

ПЛАТФОРМА НЕЗАЛЕЖНИХ ДУМОК

Ірина ОСТАШКО

Як сіверяни за радянським минулим, дешевою ковбасою і гумовими калошами ностальгують

Громадський транспорт або черга по щось інколи стають майданчиками для розмов незнайомих між собою людей. Причому найчастіше їх заводять пенсіонери. І теми різноманітністю не вирізняються. Здебільшого про тяжке життя, дорожнечу, болячки, погану й невиховану молодь...

Потім у якусь мить лунає фраза: «А от раніше було...». І тоді на обличчях більшості ситуативних співрозмовників з'являються усмішки та починаються ностальгічно-нафталінові історії про найсмачнішу в світі ковбасу по 2.20 і про те, як у Радянському Союзі добре жилося.

Схожа історія. Якоюсь у соцмережі натрапила на колаж із давніх сільських фотографій – глечик сохне на паркані, акуратно застелене залізне ліжко в хаті та гумові калоші на ганку. І під колажем купа коментарів, причому різних. Але більшість на зразок: «це ж наше дитинство, от би туди ще хоч на трішки, які ж ми тоді були щасливі» й тому подібне. А хтось взагалі описав історію, як, госячи в селі в бабусі, подібного засланого ліжка навіть торкнутися боявся. Причому це переповідалося, як якесь супердосягнення.

Зараз зовсім не хочу наклакати гнів більшої частини представників старшого покоління й тих, хто ностальгує за згаданим періодом. Але людська природа влаштована так, що з часом негатив минулого із ближніх полиць пам'яті перекладається на дальні, забуті й не завжди освітлені. Бо носить мішок старих поживок і вже не актуальних проблем разом із торбою сучасних негараздів ніхто не хоче й не буде. Бо є нові труднощі, нинішні. Ймовірно, саме через це любители дешевої ковбаси майже ніколи не згадують того факту, що по неї доводилося стояти кілька годин у черзі. Більше того, бігати, шукати блат і вигризати в прямому значенні слова треба було майже весь товар. Та це лише малесенький споживацький епізодик. Бо були в тій радянській історії речі значно страшніші: голодомори, репресії, переслідування, мільйони зламаних долів... Ті, хто відмахнувся і скажуть, що не пам'ятають такого, нехай з'їздять у село і поспілкуються зі старенькими людьми. На щастя, очевидці тих страшних подій ще живі. І їхні історії будуть зовсім не про згадану ковбасу чи показушні першотравневі демонстрації. А про життя без прикрас і каторжну працю в колгоспі від світанку до смерання.

Ця публікація, звісно, не для того, щоб збурити певну верству населення. Більше того, сучасне суспільство і життя ніхто не ідеалізує, бо насправді маємо вагон і маленький возик нерозв'язаних проблем у кожній сфері, хоч яку зачепи. Але, ностальгуючи, не варто підмінювати поняття. Бо пенсіонери згадують із теплотою 70-ті й 80-ті роки передусім тому, що тоді вони були молоді, здорові, заохувалися і всі проблеми здавалися до снаги.

Так само люди, які хочуть хоч ненадовго повернутися в дитинство, сумують не за сільським багатом чи роботою на городі, а за бабусями, їхніми казками й найсмачнішими у світі пірижками чи млинцями з печі. Бо тільки цим можна пояснити тугу за комуністичним минулим.

Якщо ж у когось інші мотиви, і ностальгія саме за колошами та сільською вбиральнею у мороз, то мерщій кидайте міські квартири з усіма зручностями й інтернетом та переїжджайте відпочивати богом забуті хутори. Там тогочасного колориту, хоч греблю гати – починаючи від ґрунтових доріг і крамниць, у кращому випадку, за кілька кілометрів від оселі.

Ось тільки цікаво, чи багато охочих знайдеться?

Дизайнер авторських текстур із Чернігова Лара Коротенко вже понад шість років створює унікальні принти. До цього вона працювала юристом. Жінка розповідає, що її творча історія розпочалася ще в дитинстві, коли вона почала звертати увагу на красу природи та на те, як її кольори відбиваються на звичайному одязі.

СУКНІ З ПЕТРУШКИ, КАПУСТИ ТА ПОМІДОРІВ:

унікальні колекції одягу Лари Коротенко

А от професійне становлення дизайнерки розпочалося з вбрання Сніжинки для доньки.

«Було в садочку свято Нового року. Я не могла допустити, щоб дитина пішла в стандартних, як в усіх, Сніжинках. І от вночі в 13-му році перед самим Новим роком я на своєму домашньому звичайному принтері надрукувала те, що побачила уві сні. Задум перенесла на клаптики простирадла», – зазначила Лара Коротенко, дизайнер авторських текстур на тканинах.

Тоді Лара Коротенко використала картинку з інтернету. Але наступні роботи вже мали авторські принти. Першими стали картини її доньки, які наносили на футболки.

Софія Коротенко

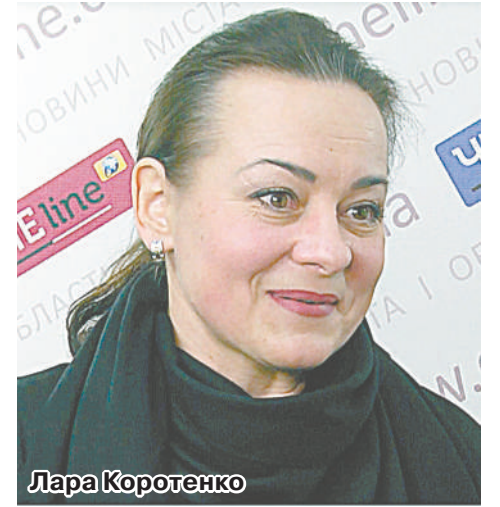
«Я малювала в студії Олени Ісаченко, створювала свої картини, вигадувала, що малювати, інколи змальовувала, створила портрети, автопортрети писала. Бо мені дуже подобалося малювати», – розповідає Софія Коротенко, донька дизайнерки.

моделі. Тут уже долучається вроджене бачення кольору», – зауважила дизайнер авторських текстур на тканинах.

Кожна колекція жінки має власну філософію. Так, тканини із принтом хутра лисиці покликані привернути увагу до проблем винищення тварин заради шуб.

«Лежало в мене хутро чорнобурки ще з 90-х. Лисиці теж клаптик хутра старий знайшовся. Дуже хотілося, щоб це була остання жертва. Тобто звернути увагу на те, що нехай це буде хоч одна лисиця, але вона буде жива. Давайте замінімо це хутро на курточки», – закликає Лара Коротенко.

Лара Коротенко

«На «Битві модельних агентств», що відбувалася в Києві, наші діти-моделі разом із Ларою Коротенко перемогли в номінації «краще дефіле» і «кращий креативний показ», продемонструвавши колекцію під назвою «Надія», – розказала Юлія Скрипник, керівник дитячої акторської студії «LiliModels».

А свою нову колекцію Лара Коротенко доповнила болгарською трояндою, яку фотографувала також донька дизайнерки.

«Там задіяно три енергії. Рука дитини, яка робила фотографії цієї троянди, і хутро. Тобто дійсно насущна соціальна тема. І плюс сама тканина символізує шовкопряда», – пояснює дизайнер.

«Перший показ був у Києві. Це була «Битва модельних агентств» і ми продемонстрували чорнобурку і лисицю. Це була постановка», – ділиться Дарія Новозенко, модель.

Зараз дизайнерка та модельне агентство працюють над новим проектом, до якого залучають дітей Чернігова від 12 до 17 років. Вони матимуть змогу самі розробити дизайн одягу.

«Вони можуть продемонструвати різні колекції одягу, це може бути і кежуал, і вечірні образи, і спортивний одяг, і буденний. Вони розроблятимуть ескізи. Далі буде кілька відбіркових турів. І у фіналі вже можна буде продемонструвати це на моделях», – ділиться планами Юлія Скрипник.

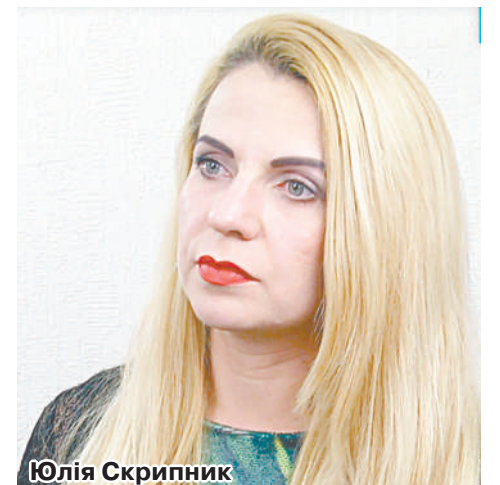

Найпершою професійною колекцією текстур Лари Коротенко став український борщ. Ідею подала також донька, яка робила фото овочів на городі. Виникла колекція у 2014 році. Ці принти петрушки, капусти та інших інгредієнтів страви стали альтернативою вишиванці.

«Точкою відліку стало, коли я побачила нашу вишивку на білизні. Я сказала, що треба щось вигадати, аби це було наше, українське. А що в нас може бути красиве? Борщ красивий. Помідори. Перець той самий. На практиці борщів було зварено незліченну кількість. Їли їх усі, навіть бігли на базар по повторні морквинки. Це і натиралося, і вирізалось, просто овоч фотографувався або сканувався», – розповідає Лара Коротенко.

Далі дизайнерка обробляла цифрове зображення та вирішувала, яке з них піде на друк. Тканину обрали італійську.

«Щоб знати, який бурячок повинен піти туди або яка капусточка, ти повинен узяти до рук тканину. Коли береш тканину в руки, то починаєш відчувати, як вона сидітиме на якійсь

Юлія Скрипник

Лара Коротенко вчилася працювати з тканинами самотужки. Своїми силами вона створила і власний бренд. Із часом її творчістю зацікавилися навіть на фабриці тканин у Санкт-Галлені, де створюють текстиль для французьких будинків моди.

Ольга Лазун
Фото з інтернету

На Чернігівщині очільник громади

На Борзнянщині голова громади лікує людей з усієї області. Цілителем Юрій Кантур, керівник Комарівської громади, став близько чверті століття тому. Лікує спину, хребет.

ЗЦІЛЮЄ ЛЮДЕЙ

«Почав давненько вже. Років 25 тому. Якось так випадково вийшло. У колеганки по роботі в спину «стрельнуло». Застосував трішки масажу, трішки лікувальної фізкультури і вдалося на ноги поставити. А далі трохи почитав літератури. Ознайомився. І зараз, скажемо так, не беруся всіх лікувати, але людям допомагаю. Частині є користь, частині – ні, як і пігулки. Єдине, в чому, вважаю, моя перевага – допоможу не всім, але гірше не зроблю нікому», – розповідає Юрій Кантур.

Народний цілитель освіти медичної не має. Вчителює. Але це не завадило стати легендарним у народі саме в медичній площині. Після першого випадку лікування «пацієнтка» розповіла колегам і своїм знайомим. І так потихеньку, потихеньку...

Працює Юрій Кантур переважно за допомогою тактильних відчуттів, пальцями. Допомагає на початкових стадіях грижі, від защемлення нерва, в разі інших больових синдромів саме

Юрій Кантур

на хребті. Руки, ноги принципово не лікує. Як каже, «знає як», але не робить.

«Якщо є можливість допомогти, то пробую. Це все безболісно і не ризикувано», – пояснює народний цілитель.

Лікує як приїжджих з області, так і з сусідніх регіонів. Приходять багато місцевих. Усе безкоштовно.

«Місцеві надумалися та прийшли до сільради. У нас там у будинку культури є більярд несправний. То там просто на більярдному столі...», – пояснює пан Юрій.

На тиждень переважно приходять декілька людей. Якщо багато звертаються, то, за словами Юрія Кантура, це погано, – руки погано відчують. Попри неабияку популярність, голова громади запевняє, що слави не шукає.

«Я не вважаю це талантом. І ніколи не планував цим заробляти. Якщо допомагає, то дякувати Богу. Не гіршає – вже нормально. Чесно кажучи, якщо це дар Божий, то я не відмовлю людям у допомозі. Але рекламувати себе і займатися цим принципово не хочу», – пояснив голова ОТГ.

Олег Дешура

Цієї неділі, 19 січня, настане православне свято – Водохреще. Тисячі людей підуть до храмів на святкові богослужіння, а після них найстійкіші купатимуться в ополонці. Більше того, масове занурення у водойми на Водохреще останнім часом стає трендом. Чернігівці вірять, що освячена вода забере їхні хвороби та змис всі гріхи. Проте священнослужителі порятунок вбачають у щирій молитві, а не в купанні. Медики ж і поготів застерігають, що водний зимовий екстрим може бути небезпечним для здоров'я.

НАПЕРЕДОДНІ ВОДОХРЕЩА: ЯК ПІДГОТУВАТИСЯ ДО ОЧИЩЕННЯ ВОДОЮ

Християнський обряд купання на Хрещення виник як данина хрещенню Ісуса в річці Йордан. Згідно зі Святим Письмом, під час купання на Ісуса зійшов Святий Дух, а Господь розкрив йому його справжню суть – Сина Божого. За православними традиціями, в день Водохреще вода набуває чудодійних властивостей – вона очищає душу від гріхів, дарує здоров'я та фізичну силу. До того ж, вважається, що Божественна сила води захищає віруючого від ризику постраждати в результаті переохолодження.

Духівники зазначають, що традиція занурюватися у воду на Водохреще давня.

«Можу сказати точно, що певні обряди були, бо навіть коли Христос сховався у воді Йорданській, Іоанн Хреститель омивав людей від гріха, тому така традиція очищення була», – розповідає настоятель Чернігівського кафедрального собору святої Катерини отець Роман Кінік.

Роман Кінік

Проте він наголошує на тому, що омивання не повинно бути для християнина на першому місці. Адже без віри в серці одними тільки пірнаннями душу не очистити.

«Важливо пам'ятати, що насамперед це має бути наша віра і молитва, не варто замінювати матеріальними речами Святого Духа», – додав настоятель храму.

До того ж не треба забувати і про власну безпеку. Традиція йде з прадавніх біблейських часів, а саме дійство очищення відбувалося зовсім в іншому кліматі, ніж в Україні.

«Християнства в цьому мало або взагалі інколи відсутнє. Але якщо вже справді віруюча людина хоче це робити, то насамперед треба підготуватися, щоб не нашкодити собі,

своєму здоров'ю, адже це також гріх. Не треба забувати, що в Єрусалимі того дня 40 градусів тепла, а в нас завжди мороз. Тому не треба спокушати Бога і необхідно готуватись до цього», – застерігає отець Роман.

Священник також зазначив, що в багатьох народів є схожі традиції, які зближують людину з Богом. Окрім того, багато чого могло прийти в нашу культуру з язичництва, тому священнослужитель радить пам'ятати передусім про духовне очищення, а не замінювати його пірнанням в ополонку.

Отець Роман наголошує: перш ніж пірнати в ополонку, людина має подумати, яку саме вона переслідує мету. Чи очиститься вона духовно, можливо, це просто спосіб довести свою перевагу над іншими або повторити за кимось. А найкращими способами очистити душу священник називає сповідь і причастя.

Кому не можна купатися на Водохрещу

Купання у холодній воді може бути небезпечним для здоров'я. В особливій зоні ризику – діти та люди старше 45 років, які не мають достатнього досвіду. Медики наполегливо радять тим, хто хоче скупатися в ополонці на Водохреще, попередньо проконсультуватися з фахівцем. Занурення в крижану воду – завжди серйозний стрес для серцево-судинної системи, що може призвести до спазму судин або різкого підвищення тиску. З цієї причини Водохреще купання не сумісне з курінням і вживанням алкоголю, які лише підвищують тиск на судини. Не рекомендується купатися в ополонці тим, хто страждає від гіпертонії, епілепсії, цукрового діабету, ревматизму, ниркової недостатності та хвороб сечовидільної системи.

Правила занурення

Морж із понад 35-річним стажем Микола Зубань переконує, що до хрещенського купання треба поставитися виважено. Бажано хоч трохи підготувати організм. Наприклад, кілька днів до свята обливатися холодною водою зранку, після чого розтиратися рушником.

Та найбільше до пірнання необхідно підготуватися психологічно, розповідають досвідчені моржі. Не варто навіть допускати думок, що можна замерзнути й захворіти. Перед самим зануренням варто зробити кілька фізичних вправ, аби розігріти тіло. Заходити у воду треба поступово, а не різко. Після ополонки новачкам Микола Зубань радить розтертись рушником і швидко вдягнути сухий одяг.

А ще в переддень Хрещення Господнього віряни мають витримати строгий піст, кажуть церковні служителі. І вже якщо ідея випробувати себе крижаною водою не полишає людину, заходити в ополонку треба з молитвою в думках.

Ірина Осташко

Марина Зуєва, 30 років, закінчила хіміко-біологічний факультет Чернігівського національного педагогічного університету імені Шевченка. Зараз працює в Чернігівському національному технологічному університеті. Врятувала життя незнайомій людині. Любить танці, книги, спорт. Вважає, що ідеальні чоловіки – нудні. Вірить у жіночу дружбу.

Марина Зуєва

Про ідеальних чоловіків, кохання і врятоване життя

Люблю читати і приділяю цьому процесу час за будь-якої зручної нагоди. Намагаюся читати різних авторів, поєднуючи художню літературу з книгами більш практичних спрямувань.

Дуже приголомшив «Доктор Живаго» Бориса Пастернака. Це сильний твір.

Із нещодавно прочитаних мною книг вразила «Історія бджіл» Майя Лунде. Варто почитати цей шедевр. Багато років займаюся танцями. У танцях є щось особливе. Це більше, ніж просто рухи тілом.

Справжня дружба – це родинні зв'язки двох душ, взаємна повага, прийняття іншої людини повністю такою, якою вона є. Справжній друг – це твій soulmate. Інше – приятельовання.

Жіноча дружба існує. Так, я в цьому абсолютно впевнена. Дружба існує незалежно від статі. Моя краща подруга для мене, як сестра, безмежно її люблю і повністю довіряю. **Кохання – то «солодкість меду і гіркота жала».** Дружба поєднана з пристрасною, а любити ж можна все довкола: батьків, друзів, Батьківщину. Для мене **любов – це глибока прив'язаність, повага, прийняття.**

Ідеальний чоловік – це дуже нудно. Ідеальна людина все робить ідеально і без помилок, а близьких людей сприймати треба такими, якими вони є. Найпривабливіші чоловічі риси – щирість, почуття гумору, самостійність, цілеспрямованість і щедристь. **Якщо говорити про ідеальну чоловічу зовнішність, тоді це Майкл Фассбендер.**

Був у моєму житті цікавий випадок. Пов'язаний із пісню «Relax, take it easy» (пісня популярного британського співака Міка. – Авт.). Це було багато років тому. Я тоді ще навчалась у педагогічному університеті. Це була зима, сесія, тренування. Було взагалі мало вільного часу. І я в центрі Чернігова чекаю на транспорт, щоб знову швиденько кудись їхати. І ось

до мене підходить трохи дивакуватий чоловік поважного віку і питає, чи розмовляю я англійською. Я кажу «так» і хочу вже бігти. **А він серйозно дивиться на мене і каже: «Relax, take it easy»** (у перекладі з англійської «розслабся, дивися на речі простіше». – Авт.).

Чоловік виявився лектором з англійської мови за обміном. Спитав мене, як йому дійти до його пункту призначення та запросив на свої виступи в Чернігівський національний технологічний університет. Виступи виявилися дуже цікавими і мотивували мене вивчати англійську, бо знання мов дійсно розширює твої можливості. Англійська мені завжди стає в нагоді під час мандрівок. **Я намагаюся читати та дивитися фільми мовою оригіналу.**

Є вчинки і досягнення, якими я дійсно пишаюсь. Але, мабуть, **один із моїх кращих вчинків – це порятунок незнайомої людини від смерті.**

Намагаюся ні про що не шкодувати довше за кілька годин. **Бо все в житті – досвід.** Минулого не зміниш, годинник назад не йде.

Девіз мого життя: думати про майбутнє, жити – зараз.

Люблю Чернігів за його спокійну атмосферу та затишні місця.

Вірю в краще. Найбільша мрія – мир в Україні, решта – цілі та плани.

Мотивація в житті необхідна. І самомотивація поготів. Уявити наслідки власної лінії – і це мене змушує підвестися та доробити все, щоб справи не нагромаджувалися. А взагалі іноді я собі дозволяю полінуватися. Зовсім трошки. Бо все ж ми – люди, а не роботи.

Спілкувався Павло Солодовник

Апельсиново-лимонний конфітюр з імбиром

Це дуже присмий і актуальний зимовий смаколик. У негоду і мороз він завжди виручить: зігріє та не дасть захворіти!

ІНГРЕДІЄНТИ:

1,3 кг лимонів і апельсинів разом, 1,5 кг цукру, 300-350 г свіжого імбиру, 200-250 мл води

ПРИГОТУВАННЯ:

Лимони й апельсини помити. Зрізати в них «носики». Порізати спершу навпіл, потім – на часточки. Вийняти кісточки. Порізати шматочками. Подрібнити в блендері або пропустити через м'ясорубку. Додати воду та поставити на вогонь. Після закипання варити 2 хвилини. Додати цукор, перемішати, знову довести до кипіння і варити, помішуючи, 15 хвилин. Зняти з вогню. Імбир почистити, порізати шматочками та подрібнити в блендері. Додати в конфітюр. Перемішати й дати охолонути. Остигаючи, конфітюр густішає. Остиглий конфітюр розкласти по сухих баночках і поставити в холодильник.

СМАЧНОГО І НЕ ХВОРИЙТЕ!

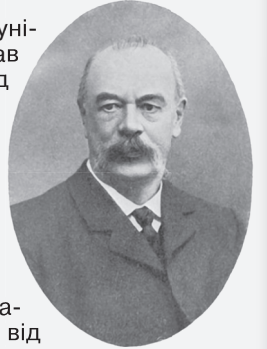

«ГЕНІЙ ЧЕРНІГІВЩИНИ»

Діяч і правдобоєць Шраг

Ілля Людвігович Шраг народився 23 серпня 1847 року у Седневі. Український громадський і політичний діяч, видатний чернігівський адвокат. Депутат Першої Державної думи Російської імперії, член Української Центральної Ради, а також культурний діяч, відомий підтримкою класиків української літератури. Ідеолог чернігівської «Просвіти».

Студював у Петербурзькому університеті. З 1869 року працював гласним Чернігівської губернії. Під впливом Кониського й Антоновича приєднався до українського національного руху. З 1897 р. належав до Загальної української безпартійної організації, очолював її чернігівську громаду. У 1905-1906 рр. був заступником голови Союзу автономістів.

1906 року був обраний депутатом до Першої Державної думи від Чернігівщини, де очолював Українську парламентську громаду, яка в Державній думі домоглася національної автономії України, був одним з авторів проекту засад автономії, винесеного на розгляд думи.

Належав до Радикально-демократичної партії, з якої 1917 р. утворилася Українська партія соціалістів-федералістів.

Член Української Центральної Ради від Чернігівської губернії. Член Українського правничого товариства.

Працював у часописах «Український вестник» (видання української фракції), «Записках Наукового Товариства ім. Т.Шевченка», «Раді» (перша щоденна українська газета в Наддніпрянській Україні). Був одним із засновників чернігівського осередку товариства «Просвіта».

У квітні 1917 р. на Всеукраїнському національному конгресі Ілля Шрага обрано членом Української Центральної Ради. За часів УНР йому запропонували посаду прем'єр-міністра, але він відмовився від неї через стан здоров'я.

Помер у Чернігові, де перебував під домашнім арештом більшовиків.

У Чернігові в Навчально-науковому інституті історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського проходять щорічні Шрагівські читання.

ЦІКАВИНКИ 7-ї СТОРІНКИ

У світі надзвичайного!

НАЙСТАРША ЖІНКА ПЛАНЕТИ ВІДСВЯТКУВАЛА 117-РІЧЧЯ

У Японії найстарша жителька Землі Кане Танака відсвяткувала 117-річчя. Кане відзначила свій день народження 2 січня в будинку для людей похилого віку в місті Фукуока на півдні Японії. Разом із імениницею святкували друзі та персонал установи.

Танака народилася в 1903 році, вийшла заміж у 19 років. Разом зі своїм чоловіком Хідео займалася продажем рисових коржів у власному магазині. Вони виховали чотирьох власних та одну прийомну дитину. Після того, як чоловіка Танака призвали на військову службу в 1937 році, вона почала більше часу приділяти родинному бізнесу та догляду за свекрухою. Під час Другої світової війни її старший син Нобуо був захоплений у полон бійцями радянської армії і повернувся до Японії тільки в 1947 році.

За даними Книги рекордів Гіннесу, Танака була офіційно визнана найстарішим жителем планети 22 липня 2018 року.

РОЗГОЛОС В ІНТЕРНЕТІ ДОПОМІГ БІДНІЙ ПАРИ ЗІГРАТИ ПИШНЕ ВЕСІЛЛЯ

Відома в інтернеті пара, яка заручилася в закладі мережі ресторанів швидкого харчування KFC у Південній Африці, провела пишну церемонію одруження. Фотографії того, як 37-річний Гектор Мкансі освідчується 28-річній Нонланлі Солдаат, облетіли весь світ і зібрали майже 5 млн переглядів на сторінці компанії KFC South Africa у Twitter.

Чоловік хотів зробити пропозицію Солдаат у місці, яке вона любить. Бюджет пари на весілля був дуже обмежений. Та після розголосу PUMA, Huawei, McDonald's, Uber і Audi висловили бажання підтримати пару.

PUMA подарувала ваучер на суму 10 тис. рандів (приблизно \$680), компанія Huawei – два смартфони, щоб «зберегти найзворушливіші моменти». Standard Bank запропонував парі погасити позики на суму понад \$20 тис. Компанія Audi заявила, що подарує парі транспорт. McDonald's повністю оплатив поїздку до Кейптауна на концерт співака Тоні Брекстона.

Uber South Africa возитиме їх під час медового місяця. А ювелірна компанія подарувала молодятам обручки з діамантами. Також пару чекають подарунки в магазині аксесуарів, у меблевому салоні, в продуктовому супермаркеті, у SPA-салоні.

НАРОДНА МЕДИЦИНА

Як зняти біль у спині

Будь-який біль заважає звичному способу життя. А біль у спині – це особливий біль, що здатен прикувати навіть здорову людину до ліжка на кілька днів. Для визначення причини цієї патології необхідно звернутися до лікаря, адже болісні відчуття можуть бути пов'язані з неврологічними проблемами, м'язовим напруженням. Лікар точно поставить діагноз і скаже, як треба лікувати цей біль. Однак спершу можна допомогти собі й самому.

Якщо біль пов'язаний із якимись нервовими перенапруженнями, то слід лікуватися звіробієм, оскільки в ньому міститься дуже велика кількість корисних речовин і вітамінів. Для приготування настою необхідно на ніч у 500 мл води додати 2 столові ложки звіробію. На ранок можна починати приймати по 4 рази на день пів склянки настою. Звіробій допоможе як полегшити біль у спині, так і поліпшити стан здоров'я.

Так само від болю в спині допомагає овеча шерсть, оскільки вона має зігрівальний ефект. Її можна купити в будь-якій аптеці у вигляді пояса або жилета. Поверх цього пояса можна одягти

будь-що, а носити слід не менше ніж тиждень, тоді біль мине.

Якщо ж біль у спині зумовлений остеохондрозом, то в лікуванні допоможе віск. Необхідно його попередньо розігріти та покласти на хвору спину, обмотати теплим шарфом, а краще шаллю. Так само можна використовувати замість воску й прополіс.

Можна звернутися по допомогу до масажистів, але тільки після консультації в лікаря. Бо іноді за болю у спині масаж протипоказаний.

Щоб убезпечитися від болю в спині, якщо це не протипоказано лікарем, треба спати на спині на твердій поверхні. Цей метод допомагає також виправити поставу.

